

AD LECTOREM.

OSCOVIAM mihi descripturo, quæ Russiæ caput est, suamq; ditionē per Scythiam longe lateq; extendit, pernecessarium erit, cādide Lector, multas in hoc opere Septētrionis parteis attingere, quæ non solum priscis, sed etiam nostræ ætatis authoribus non satis cognitæ fuerunt: quo fieri, ut nonnunquam ab eorum scriptis dissentire cogar. Ne cui tamen uel suspecta, uel arrogans uideatur mea, in hac sententia, equidem fateor me nō semel, sed iterum, dum diui M A X I M I L I A N I Imperatoris, ac eius nepotis Rom. Regis Domini FERDINANDI legationibus fungerer, Moscoviam, tāquam in re præsentī (ut dici solet) uidisse ac perlustrasse: maiorem tamen partem ex eius loci hominibus, tum peritis, tum fide dignis cognouisse: nec unius alterius ue relatu fuisse contentum, sed multorum constantib; sententijs fretum, ac etiam Slauonicæ linguæ (quæ cum Rhutenica & Moscovuitica eadem est) cognitione beneficioq; adiutum, hæc non solum ut auritum, sed etiam oculatum testem, non fucato orationis genere, sed aperto & facili perscripsisse, ac posteritatis memoriae prodidisse.

Cæterū, quemadmodum quælibet natio suum quendā pronunciandi morem habet: ita & Rutheni facere, literasq; suas uariè connexas, coniunctas' ue, nobis insitata quadam ratione proferre solent: adeo ut, qui eorum pronunciationem non singulari diligentia obseruauerit, is neq; sciscitari quicquam commodè, neque cognoscere certi aliquid ab illis poterit. Equidem in Russiæ descriptione, cùm Rhutenicis uocabulis in rerum, locorum, ac fluiorū appellatione non temerè usus sim, uolui iam inde ab initio literarum quarundam connexionem ac uim paucis ostendere: qua animaduersa, Lector pleraque facilius cognoscere, & aliquando plura fortae inquirere poterit.

Basilus, et si Rhuteni per Vu consonantem scribant & proferant, cum tamen apud nos inoleuerit per B scribi, & proferri, nō uidebatur mihi per Vu scribendum.

Caspirationi præposita, non per Ci, uelschī, ut pleræq; nationes solent, sed per Khi, Germanorum quodammodo more, est exprimenda: ut in dictione Chiovua, Chan, Chlínovua, Chlopigrod, &c.

Præposita uero Z dupla, sonoriū aliquanto proferenda: ut Czeremisse, Czernigo, Czilma, Czunkas, &c.

Grutteni, præter aliorum Slavorum morem, per h aspirationem, Bohemico propemodum more proferunt. ut cum lugra, Vuolga scribunt: Iuhra, Vuolha pronunciant.

I litera ut plurimum uim consonantis obtinet: ut in Iausa, Jaroslavu, Jamma, Ieropolchus, &c.

Th ferè per ph proferunt: ita Theodorum ipsi Pheodorum, seu Feodorum appellant.

V quando uim consonantis habet, eiusdem loco Vuliterā, quam Germani per duplex b, sc. w exprimunt, posui: ut in Vuolodimeria, Vuorothin, Vuedrach, Vuiesma, Vuladislau. Eadem uero in medio uel fine dictionis posita, uim seu sonum obtinet literæ Græcæ phi, quæ est nobis ph, ut Ozakovu, Rostovu, Asovua, Ovuka. Diligenter igitur obseruabit Lector huius literæ uim, ne una & eadem dictione depravatè prolata, diuersas res interrogasse, intellectiss' ue uideatur.

Præterea in Rhutenorum Annalibus, origine, rebusq; gestis uertendis, non eo, quo nos, sed quo ipsi utuntur, annorum numero uli sumus: ne, dum ab ipsorum scriptis discreparemus, correctores uerius quam fidi interpretes uideremur.

УЧИЛІК КАЛАДЫЕ АНДОДОА
СЕМІНІКІРДАДЫН НІ ЗІМОЯН
ХІКІРДА СІНА БАНЫШІВДЕ

